

TANÉVNYITÓ ÜRÜGYÉN

Levél minden érintetthez

Kedves Gyerekek!

Remélem, nagyon várjátok már a tanévkezdést! Vége az uncsi nyárnak (különbön sem volt jó idő), végre megint együtt lehetünk, jókat bulizunk, szórakozunk!

De azért ugye okosodunk is egy kicsit??? Mert év végén majd észrevesszük, hogy egy évvel „nagyobbak” lettünk – reméljük, bátran nézhetünk a fölöttünk járók szemébe: nyomotokban vagyunk!, és az alattunk járókéba is: nem értetek utol bennünket!

Jó volna év végén Anyunak, Apunak is büszkén mondani: látjátok, jól viselkedtem, szép osztályzatokat kaptam, osztálytársaimnak is segítettem, új barátokat is szereztem, mehe-tünk nyaralni! Nem lesz ez olyan nehéz, majd meglátod.

Lesznek laza napok, időtlen felmérések, hogy szerinted a füvet nyírják, legelik vagy szívják, meg ilyen hasonló kérdések, de ezekre úgysem tudod meg, melyik volt a helyes válasz, meg úgysem számít be sehova. Különbön sem lesz osztályzás! A tanár is többet fog vigyázni rátok, mint tanítani. De ne felejtsetek, amit az előbb mondtam! Ha mégis megkísérel tanítani szegényt, nem kell annyira megharagudni érte (feljelenteni meg ilyesmi), szegény azt hiszi, így cselekszik helyesen. De nyugi, a tanár is nevelhető!

Kedves Középiskolás Diákok!

Buli volt ez a tavalyi érettség, mi??? A miénk milyen lesz? Lehet ugyanilyen is, csak meg-

mondhatnák előre, hogy ne stresszeljünk annyit fölöslegesen... Vagy most éppen jól be-keményítetek? Sajnos, nem rajtunk múlik, hanem a hülye politikusokon. Szerencsétlen tanárok is majd megint kapkod-hatják a fejüket, hogy mire készítsenek föl bennünket. Tulaj-donképpen mindegy lenne, csak tartsák meg az órájukat és tanítsanak – tavaly is állandóan továbbképzésekre meg tájékoz-tatókra jártak, és nem tudtak meg semmit, csak elmaradtak az órák.

Ja, lehet, hogy már nem is azok a tanárok lesznek!!! Tavaly egész évben mondogatták a nyugdíjasok, hogy jövőre ők már nem lesznek, mert elküldik a 65 éven felülieket, aztán év végén kiderült, hogy nem biz-tos...

(Folytatás a 8. oldalon)

SZEGÉNY GAZDAGOK

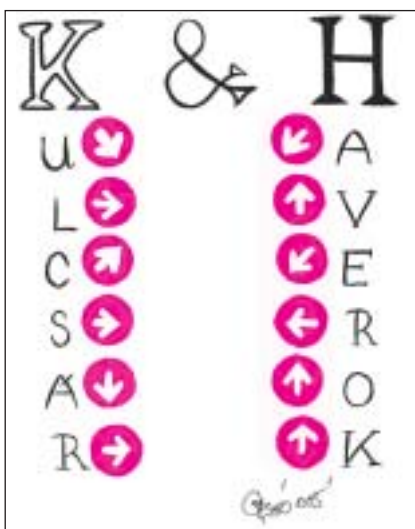
Ez nem a Jókai regény adaptációja újságicikkben. A főszereplő nem Hátszeghy báró, alias Fatia Negra (a környék, az erdélyi vidék fosztogatója), nem is Lapusa úr, a haldokló zsigori, sem Anica, a szépséges román lány. A mi hőseink a „szegény gazdagok”, akik közöttünk élnek és boldogtalanok – vagyonuk ellené-re. S mintául szolgálnak egy új rétegről, amelyeknek tagjai már egyre inkább parazita módon élőködnek a társadalomban.

Nekik pénz már alig fordul meg a kezükön, plasztikkártyá-jukon tartják nyilván a költő-pénzt, és interneten rendelnek avagy fizetnek, ha úgy hozza a sors... Mondhatná valaki: idegenek a nemzettestben, legalábbis azoktól a milli-óktól, akiknek gond a napi megélhetés, akiknek már nem tulajdonuk a gyár, a földbirtok, az ország!

Számuk nagyban növel-te a főváros környéki la-kosság népességét. Kitele-pültek a fővárosból, jöttek külhonból és hazánk más vidékéről is. De leginkább, hogy szolgálja őket a nyu-galom, a csend és a tiszta, jó levegő. Vagyis az Életet maguknak óhajtják! Mi-után elsöpörték újtukból – a rendszerváltás ürügyén – az iparmegyedeket, An-gyalföldet, Kelenföldet, a Váci utat, a Gyömrői

utat. Csepelt és a többi pati-nás gyárvárost.

Vélhetően megteremtették kiszolgáló alkalmazottaikat, akik gyarapítják vagyonukat és

BANKREKLÁM

számukra a statisztikai mutatók valamivel több mint százezer forintos átlagbért jelölnek –, de a valóságban (legalábbis a hird-etési újságok szerint) 60-80 ezer forint a bérük.

Száz milliárdos a listán

A hivatalos kiadványok az-al büszkélkednek, hogy majd négymillió a keresők, a munká-ban levők száma. Persze, nincs szó az állástalanok százezreiről, sem a sze-génységi küszöbön vagy alatta tengődőkről, s arról sincs, hogyan lehet ma megélni – több gyerekes családnak – a százezres át-lagbérből. És arról sincs, hogy a hivatalos munka-időt ugyan jogszabály rö-g-zíti, de a vállalkozók (fő-nökök) a tényleges foglal-koztatásban megkövetelik a 10-12 órás teljesítményt.

Nos, a milliárdosokról készül évente egy száz-as lista. Nekik és társaiknak az előbb említettek hozzák létre a vagyont.

(Folytatás a 3. oldalon)

FIGYELMET, ELVTÁRSAK!

1. Elindult a pártszavazás. Alaposan felkészültünk rá, nem kapkodtuk el a döntést. Tavasz óta vitatkozunk róla a pártban. A társadalomban is ismerik, hiszen, ha valamiről el lehet mon-dani, hogy ájtott a sajtón, nos, akkor a kommunista név felvételéről szóló hír ilyen. Sok újság megírta, nem egyszer beszélhettünk róla a televízióban, azaz nagyon sokan tudnak róla.

2. A pártszavazásról szóló döntés nem egy szűk csapat műve, hanem a párt közös akaratát fejezi ki. Jú-nius 4-én, Csepelen, a 21. Kommunista Kongresszuson ez volt egyik legfontosabb közös döntésünk. Többségünk kezdettől fogva támogatja. Vannak, akiknek szívük támogatja, de eszük azt sugallja, hogy most, a választások előtt nem időszerű. Van benne igazság? Természetesen, van! Senki sem tudja, hogy a választási eredményt miként befolyásolja a névváltozás. Azt tudjuk, hogy az 1994-es választáso-kon nem volt érdemi hatása annak, hogy 1993-ban Munkáspárt lett az egykori MSZMP-ből.

3. De tudunk mást is. Tudjuk azt is, hogy a Munkáspártot mindig keverték az MSZP-vel, akárhogy is hadakoztunk ellene. Most a helyzet még bonyolultabb. Most már nem csupán az MSZP használ baloldali, szociá-lis jelszavakat, hanem a Fidesz is. Mára mindenki „munkásbarát” lett, mindenki a népért tesz, a dolgozókért. Természetesen, az egész választási trükk, az MSZP-től is, a Fidesztől is. De igaz: választó legyen a tal-pán, aki ebben eligazodik. A kommunista név ebben segít, a tájékozódásban. Aki kommunista az biztos, hogy a munkás javát akarja. Aki kommunista, az biztos a tőkés ellen van. Aki kommunista, és ráadásul most vállalja, hogy kommunista, az bizto-san igaz ember, igaz párt, becsületes párt. Ez a mi üzenetünk, és ha ezt megértik az emberek, nyert ügyünk van.

4. A kommunista név a mi válaszuk a pártegység megbontóinak, a mi válaszuk azoknak, akik egy éve belülről és kívülről támadják a Munkáspártot. Nem engedjük szétverni a munkások pártját! Az új névvel nemcsak a pecsétjeink felirata és cégtáb-lánk változik. Kommunista lényegünk válik erősebbé. A kommunista elfogadja a többség demokratikusan hozott döntéseit, és nem hiszi magáról, hogy egy, két, három vagy akár száz ember okosabb a többség-nél. A kommunista harcol a kapitalizmus el-len, akár az MSZP képviseli, akár a Fidesz, akár más. A kommunista ad a pártjának, munkát, pénzt, és nem elvesz tőle. A kom-munista védi pártját, és nem szolgáltatja ki a tőkés bíróságnak.

A kommunista név segít rendet teremte-ni a pártban, segít kialakítani a párt, a párt-tagság új politikai egységét. Ha rend van a pártban, ha tisztességesen működnek a megyei, városi, kerületi szervezeteink, ha az alapszervezet rendszeresen dolgozik, a párt élni fog. Ha sikerül a 176 egyéni vá-lasztókerület mindegyikében jelöltet állíta-ni, megerősítjük a pártot. Ha ez sikerül, a párt már biztosan meggyógyul és élni fog.

5. Még nem gyógyultunk meg teljesen, de már talpon vagyunk, és a helyzet – ha lassan is – de minden nap javul. A 21. Kom-munista Kongresszuson mintegy 1200 kommunista támogatta a párt politikáját és vezetését. Igaz, százan elmentek, de 1200 sokkal több.

A Központi Bizottság a nyár folyamán kétszer is a pártszavazás és a kommunista név mellett szavazott. Igaz, vannak, akik nem egyszerűen ellenzik a döntéseket, de fellépnek ellene, ám a többség támogatja. És ez a többség nő. Sok helyütt megkérdé-

Thürmer Gyula

zik a többséggel betegesen szembeszegülőket: ti mitől vagytok kommunisták? Sok helyütt visszahívják őket, és igaz kommunistákat választanak meg helyükre.

A megyei vezetések első ülései és állásfoglalásai is Fejériben, Borsodban, Szol-nokban, Komáromban, Nógrádban, Veszprémben, Győrben, Pest megyében a pártszavazás, a többség si-kerét mutatják. Óriási volt a nyomás, de eddig minde-nütt a névváltoztatás mellett foglaltak állást, a többség politikáját támogatták.

6. Az ellenfél most támad. Azért támad, mert már talpon vagyunk, és a helyzet – ha lassan is – de minden nap javul. Azért tá-mad, mert vésszen közeleg a választás. Kinek az érdeke a Munkáspárt tönkretéte-le? Az MSZP érdeke. A Munkáspárt önálló indulása azt jelenti, hogy két-háromszáz-ezer szavazó a Munkáspártra szavazhat és nem az MSZP-re. Az MSZP ezt a két-há-romszáz-ezer szavazót akarja elvenni tőlünk. Mi nem adjuk!

7. Az ellenfél fő eszköze most a Vajnai-féle pártellenzék. Vajnaival mondatják ki azt, amit ők akarnak elérni. Le kell váltani Thürmer Gyulát, mert Thürmer Gyula többször is kijelentette: amíg ő a Munkáspárt elnöke, a Munkáspárt nem megy az MSZP-vel.

A héten a Vajnai vezette „Munkáspárt Kongresszust Előkészítő Bizottsága” Thür-mer Gyulát lemondásra szólította fel. Kikből áll ez a bizottság? Nem tudni, nem merik a nevüket leírni. Sejtjük, kik ők. A párttal szembekerült, a Munkáspárt halálát akaró, a szocialistákkal összefutó maroknyi csa-pat. Kapkodnak, mert gazdáik sürgetik, kapkodnak, mert tudják: ahogyan erősödik a Munkáspárt, úgy csúszik ki a lábuk alól a talaj, és előbb-utóbb senkinek sem kelle-nek, még a szocialistáknak sem.

A többi a mese. Lehet azt mondani, hogy a Munkáspárt a Fideszt támogatja. Ez azonban nem igaz! A Munkáspárt, ha akar-ná, akkor sem tudná a Fideszt támogatni, mert a Munkáspárt baloldali párt, a Fidesz meg jobboldali. A Munkáspárt szavazói so-hasem szavaznának a Fideszre. Az egész tehát politikai trükk.

A Munkáspárt politikája egyértelmű: mi azt akarjuk, hogy a Munkáspárt kerüljön a parlamentbe. Még egyszer mondom: a Munkáspárt kerüljön be! Mi a munkás, a dol-gozó érdekeit képviseljük a tőkés-ekkel szemben, a jobboldali tőkés MSZP-vel és a jobboldali tőkés Fideszsel szemben. Nekünk nem az az érdeke, hogy a két tőkés közül ki győz, hanem az, hogy a mun-kás végre kerüljön be a parlamentbe. Ha nem kerül be, ha tovább gyengül, azt csi-nálnak vele a tőkésék, amit akarnak, az MSZP is, meg a Fidesz is. A Munkáspárt ezért nem megy sem az egyikkel, sem a másikkal.

8. Mi a mi dolgunk?

Egy, ne foglalkozunk most már Vajnai úrral és társaival. Most már tudjuk, kik ők, mit akarnak. Túl vagyunk rajtuk!

Kettő, a pártszavazásban minden párt-tagot kérdezzünk meg! Minél többen ves-zünk részt a szavazásban, és minél töb-ben szavazunk a kommunista névre, annál erősebb lesz a párt, és annál gyengébb a pártellenzék.

Három, november elején mutassuk be a Központi Bizottságnak, és az ország közvé-lményének is a mi büszkeségeinket, a Munkáspárt egyéni jelöltjeit!

Ezzel tudatjuk minden munkással, dolgo-zó emberrel: mi nem adjuk fel, mi nem mon-dunk le, mi küzdünk, a Munkáspártért, ér-tük, a dolgozó emberért.

Thürmer Gyula

